

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 17. oktobar 2012. god.
Br. ref.: RK314/12

REŠENJA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Slučaj br. KI 78/10

Podnosioci zahteva

**Qerim Azizi, Shaip Reqica, Bajram Troshupa, Idriz Retkoceri,
Rukije Kastrati, Rashid Sejdiu i Sulejman Ramadani**

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 137/2007 od 13.
aprila 2010. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosioci zahteva

1. Podnosioci zahteva su Qerim Azizi, Shaip Reqica, Bajram Troshupa, Idriz Retkoceri, Rukije Kastrati, Rashid Sejdiu i Sulejman Ramadani. Njih zastupa advokat Halim A. Sylejmani.

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju presudu Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 137/2007 od 13. aprila 2010. god., koja je podnosiocima zahteva uručena 7. juna 2010. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva se odnosi na zahtev podnosilaca zahteva da budu tretirani kao radnici Ministarstva kulture, omladine i sporta (u daljem tekstu: Ministarstvo), zahtev koji je na kraju Vrhovni sud odbio.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113. stavu 7. Ustava, članu 20. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak u Sudu

5. Podnosioci zahteva su 18. avgusta 2010. god. podneli zahtev Ustavnom sudu.
6. Sud je 19. avgusta 2010. god. obavestio zastupnika podnosilaca zahteva da je zahtev primljen i da je registrovan pod referentnim brojem KI 78/10.
7. Predsednik je 20. septembra 2010. god. imenovao sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca. Predsednik je istoga dana imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroy i Ivan Čukalović.
8. Sud je istoga dana tražio od Ministarstva da odgovori na zahtev. Nakon dodatne prepiske između Ministarstva i Suda Ministarstvo je dostavilo svoje odgovore 1. marta 2011. god. i 22. juna 2012. god. Odgovori ministarstva su dalje obrazloženi ispod.
9. Dana 20. septembar 2012. god., Veće za razmatranje je razmatrao zahtev sudije izvestioca i preporučio Sudu u punom sastavu neprihvatljivost.

Činjenice slučaja prema navodima iz dokumentacije koju su podneli podnosioci zahteva

10. Podnosioci zahteva tvrde da kao bivši radnici Sportskog saveza Kosova imaju pravo da budu tretirani kao radnici Ministarstva. Oni su prvobitno 25. septembra 2001. god. pokrenuli postupak protiv Sportskog saveza Kosova u Opštinskom sudu u Prištini. Kasnije su podneli zahtev da Ministarstvo bude priključeno tuženoj strani i ovaj zahtev je usvojen.
11. U Opštinskom sudu u Prištini je 28. februara 2006. god. doneta presuda CI. br. 414/2001 u korist podnosilaca zahteva kojom im je određena nadoknada od 150€ mesečno, počevši od 1. septembra 2000. god., uz zakonsku kamatu i troškove postupka. Izgleda da je Opštinski sud svoju odluku doneo, najmanje delimično, na osnovu toga da Ministarstvo daje u zakup objekte u svojem vlasništvu. Ministarstvo nije odgovorilo na postupak u Opštinskom sudu i presuda je doneta protiv njih u njihovom odsustvu i bez njihovog učešća.
12. Okružni sud u Prištini je u svojoj presudi, Ac. br. 737/2006 od 21. decembra 2006. god., nakon žalbe potvrdio presudu.

13. Ministarstvo je na ovu presudu uložilo žalbu Vrhovnom sudu Kosova koji je u svojoj presudi, Rev. br. 138/2007 od 13. aprila 2010. god., usvojio žalbu i doneo odluku protiv podnosioca zahteva i u korist Ministarstva i odbacio tužbu podnosioca zahteva.
14. Vrhovni sud je u svojoj presudi naveo da su sudovi niže instance doneli odluke pogrešnom primenom materijalnog prava i time preinačio obe presude. U suštini, Vrhovni sud se je složio da Ministarstvo nema pasivnu legitimnost da bude stranka u postupku i da između podnosioca zahteva i Ministarstva nije uspostavljen nikakav materijalni ili pravni odnos.

Odgovor Ministarstva Ustavnom sudu

15. U svojim odgovorima Ministarstvo je iznelo da podnosioci zahteva nisu niti su ikada bili radnici Ministarstva. Ministarstvo je iznelo da ne postoje beleške, dokazi, dokumenta ili činjenice koje dokazuju da su podnosioci zahteva bili radnici Ministarstva, niti da su postojali ugovori o radu sa bilo kojim od njih, niti da su bili na mesečnoj platnoj listi a niti na listi prisutnih na radnom mestu, kao i da se nijedan od njih nikada nije prijavio za zaposlenje u Ministarstvu.
16. Ministarstvo je tvrdilo da im nedostaje pasivna legitimnost da bude stranka u postupku. Ministarstvo je iste argumente iznelo i u redovnim sudovima.

Navodna kršenja Ustava

17. Uopšteno, podnosioci zahteva tvrde da je došlo do teškog kršenja osnovnih ustavnih prava na zaposlenje. U zahtevu se ne zalazi dublje u detalje.
18. Uopšteno, podnosioci zahteva tvrde da su sudovi na svim instancama prekršili kosovski Zakon o porodici, Privremeni krivični zakonik Kosova i ustavne garancije.

Ocena prihvatljivosti zahteva

19. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovníkom o radu.
20. Član 113. st. 1. Ustava uspostavlja opšti pravni okvir za prihvatljivost. U njima stoji:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.“

21. Međutim prilikom razmatranja kriterija utemeljivanja zahteva, Sud primećuje da član 48. Zakona o Ustavnom sudu određuje da:

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena[...]".

22. Sa druge strane, pravilo 36.2 Poslovníka propisuje:

"Sud odbacuje zahtev kao oèigledno neosnovan kada zakljuèi:

b) da iznete èinjenice ni na koji naèin ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju".

23. Konaèno, èlan 46. Zakona odreðuje: "*Ustavni sud prima i procesuira podneske podnešene na osnovu èlana 113. stava 7. Ustava Republike Kosovo, ukoliko utvrdi da su ispunjeni zakonski uslovi*".
24. Sud podseæa da sluèaj treba biti izgraðen po ustavnoj osnovi kako bi Ustavni sud intervenisao.
25. U presudi od 13. aprila 2010. god. Vrhovni sud je izneo obrazloženu odluku zašto Ministarstvo nema pasivnu legitimnost da bude stranka u postupku koji su pokrenuli podnosioci zahteva. Dokazi na koje se je pozvao Vrhovni sud podržavaju takav zaključak, a posebno potpuni nedostatak dokaza uspostavljanja radnog odnosa između podnosioca zahteva i Ministarstva.
26. U redovnim sudovima podnosioci zahteva nisu potkrepili njihovu tvrdnju da su bili radnici ministarstva. Oni takoðe nisu dostavili Ustavnom sudu dovoljno niti bilo kakve dokaze koji bi navodili na zaključak da je presuda Vrhovnog suda pogrešna.
27. Kao što je Ustavni sud izneo u sluèaju br. KI 06/09, Podnosilac zahteva X protiv presude Vrhovnog suda br. 215/2006, presude Okružnog suda br. 741/2005 i presude Opštinskog suda br. 217/2004:
- „... Sud bi pre svega hteo da naglasi da on ne predstavlja apelacioni sud u odnosu na ostale sudove na Kosovu i ne može intervenisati po osnovi da su ovi sudovi doneli pogrešnu odluku ili da su pogrešno ocenili èinjenice. Uloga Suda jeste isključivo da obezbedi usklaðenost sa pravima zagwarantovanim Ustavom i drugim pravnim sredstvima i stoga, ne može obavljati ulogu suda "èetvrtog stepena" (vidi, mutatis mutandis, i. a., Akdivar protiv Turske, 16. septembar 1996, R.J.D, 1996-IV, stav 65).“.*
28. I kao što je Ustavni sud dodatno naveo u sluèaju br. KI 06/09, Podnosilac zahteva X protiv presude Vrhovnog suda br. 215/2006, presude Okružnog suda br. 741/2005 i presude Opštinskog suda br. 217/2004:
- „Sama èinjenica da je podnosilac zahteva bio nezadovoljan ishodom predmeta ne može sama po sebi izneti dokazanu tvrdnju o povredi èlana 31. Ustava (vidi mutatis mutandis presudu ESLJP-a zahtev. br. 5503/02, Meztur-Tiszazugi Tarsulat protiv Maðarske, presuda od 26. jula 2005)“.*
29. Iz gorenavedenih razloga Sud konstatuje da zahtev podnosioca zahteva ne ispunjava uslove èlana 48. Zakona i pravila 36. stava 2. (b) i (d) Poslovnika o radu, i kao takav je oèigledno neosnovan i saglasno èlanu 46. Zakona, ne može biti primljen i procesuiran.
30. Sledstveno, zahtev podnosioca zahteva se smatra neprihvatljivim shodno èlanu 113. stavu 7. Ustava, èlanu 20. Zakona i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno èlanu 46 Zakona, Pravilom 36. stavu 2. taèki (b) i (d) Poslovnika o radu, 20. septembra 2012. god., jednoglasno je

ODLUČIO

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani